

نشریه «شکر» تحلیل می‌کند:

تناقض عجیب

برنامه خودکفایی، نقشه واردات انبوه

صفحه ۴

برای خوداتکایی و خودکفایی مورد نظر مقام معظم رهبری چه برنامه‌ای تدوین کرده‌اید؟ او پاسخ داد برنامه‌ای تدوین شده و برای اجرا آماده خواهد شد. علاوه بر این در هفته‌های اخیر و در ارتباط با تدوین برنامه ششم توسعه نیز بارها از خودکفایی در تولید محصولات کشاورزی صحبت شده است. این خواست مقام‌های ارشد ایران است که نباید در مصرف برنج، شکر، گندم، روغن و... به واردات وابسته باشیم. در بسیاری از کشورها نیز چنین مسأله‌ای وجود دارد و آنها نیز برنامه‌های خود را رایه می‌کنند.

ادامه در صفحات ۵ و ۴

مجموعه مدیران ارشد وزارت جهاد کشاورزی در دولت جدید اعتقاد راسخ دارند که باید مطابق با مفاد اقتصاد مقاومتی ابلاغ شده از سوی مقام رهبری، تولید برخی محصولات کشاورزی در داخل به اندازه‌ای باشد که نیاز به واردات در کمترین مقدار باشد. این اعتقاد در بخش قابل توجهی از قوای اداره‌کننده جامعه نیز بارها تصریح شده و خودکفایی در تولید ۸ محصول اساسی مثل گندم، جو، برنج، شکر و... به عنوان دستور در کانون توجه قرار دارد. عباس کشاورز معاون وزیر جهاد کشاورزی چند هفته پیش در گفت‌وگو با خبرنگاران یک پرسش اساسی را شنید:

دریافت عوارض از واردات روغن، برنج و شکر

۵۰۰ ریال بابت هر کیلو روغن پالم، ۵ هزار ریال بابت واردات هر کیلو برنج و ۴ هزار و ۶۰۰ ریال نیز بابت واردات هر کیلو شکر خام به عنوان عوارض دریافت شود. بر اساس اظهارات وی مقرر شد، این مبالغ برای جبران ضرر و زیان کارخانه‌های تولید قند و شکر (چغندری) ناشی از تفاوت قیمت مصوب و بهای تمام شده و برای حمایت از تولید پر محصول برنج داخلی، صرف شود.

ادامه در صفحه ۳

در صفحات دیگر می‌خوانید:

اعتمادی که ارز گرانبها را
در داخل حفظ کرد

صفحه ۸

شرتورم
و بلای رکود

صفحه ۵

واردات مواد غذایی حتی
با استفاده از مسأله آب

صفحه ۲

نگرانی از واردات و
برگشت بیماری هلندی

صفحه ۲

سرمقاله

فرجام اقتصادی برجام هم شیرین باشد

بهمن دانایی

«ملی‌گرایی اقتصادی» به مثابه یک نظریه منسجم و دارای قوت استدلالی بالا در نیمه اول قرن گذشته روندی صعودی را طی کرد و چراغ راه اکثر دولت‌ها بود. پس از جنگ دوم جهانی مدافعان اقتصاد آزاد به ویژه تجارت بدون مانع، توانستند به لحاظ ذهنی و نظری این نظریه را تضعیف کنند. در حالی که برخی نخبگان اقتصاد و سیاست در جهان علاقه چندانی به ملی‌گرایی به لحاظ ذهنی نداشتند، اما در عمل این نظریه در بیشتر کشورهای آزاد جهان هم اجرا می‌شد.

پس از بحران سال ۲۰۰۸ میلادی در آمریکا که به سرعت به کشورهای اروپایی، آسیایی، کانادا و استرالیا رسید، پدیده ملی‌گرایی اقتصادی از گوشه و کنار بیرون آمد و در کانون توجه دوباره قرار گرفت.

ادامه در صفحه ۳

بیانداشت

به امید «برجام» صنعت قند و شکر

مدیران، محققان، کارمندان و کارکنان صنعت قند و کشاورزان چغندرکار و نیشکرکاران ایرانی در دولت نهم و دهم روزهای تأسفبار و بسیار ناراحت‌کننده‌ای را سپری کردند. مجادله بی‌معنای برخی مدیران کارنابلد دولت‌های یادشده که مدیریت‌های مربوط به صنعت، بازرگانی و کشاورزی مرتبط با صنعت قند و شکر را به دست آورده بودند با روش‌های عجیب و استدلال‌های عجیب‌تر از آن، راه نفس کشیدن این صنعت قدیمی را هر سال تنگ‌تر کردند تا جایی که تولید قند و شکر به ۵۰۰ هزار تن تقلیل یافت و کیسه واردکنندگان پر شد.

استدلال‌های دولت قبل برای گشودن بازار کشور بر روی واردات، با اراده، همت و پایداری مدیران و برخی نیروهای مجلس و مدیران ارشد یکی پس از دیگری پوچ از آب درآمد و قند و شکر تولید داخل روند فزاینده تولید را تجربه کرد. خانواده بزرگ صنعت قند در انتخابات یازدهم رأی خود را به آقای حسن روحانی داد و چند دلیل داشت.

ادامه در صفحه ۳

واردات مواد غذایی حتی با استفاده از مسأله آب

نگرانی از واردات و برگشت بیماری هلندی

تلاش دو ساله دولت یازدهم برای شکستن طلسم مذاکرات هسته‌ای به بار نشست و اکنون در آستانه لغو تحریم‌های این بخش هستیم. این رویداد خجسته و مبارکی است که می‌تواند زمینه‌های یأس و ناامیدی اقتصادی را از ذهن و دل ایرانیان پاک کند و نوید روزهای خوش دهد. ایران از این پس می‌تواند نفت صادر کند و منابع ارزی آن را با کمترین دردسر به داخل کشور منتقل کند. ایران در شرایط تازه می‌تواند با هر کشوری تجارت کند و کالای مورد نیاز خویش را وارد کند و یا کالاهای تولیدی را صادر کند.

بانک‌های ایران از سایه تحریم بیرون می‌آیند و مثل بانک‌های سایر کشورها در ورود و خروج سرمایه عمل می‌کنند. از طرف دیگر دست کم ۲۵ میلیارد دلار از درآمدهای ایران که در کشورها و بانک‌های جهان بلوکه شده بود در حال آزاد شدن هستند. این ارزش چگونه هزینه خواهد شد؟ این پرسشی است که اکنون در محافل اقتصادی در کانون توجه قرار دارد. اقتصاددانان ایرانی معتقدند در صورتی که دولت یازدهم مدیریت کارآمدی بر نحوه تخصیص ارزهای آزاد شده نکند و آن را در مسیر نادرست واردات کالاهای کشاورزی و مواد غذایی هزینه کند بالاترین آسیب به جامعه وارد خواهد شد.

متأسفانه نشانه‌هایی وجود دارند که برخی افراد آدرس غلط به مدیران می‌دهند و به آنها یادآور می‌شوند در آستانه انتخابات هستیم و باید جامعه را در وفور و ارزانی قرار دهیم و بهتر است منابع ارزی را برای خرسندی مصرف‌کنندگان در بخش‌های واردات هزینه کنیم. اکنون این نگرانی در میان گروه‌های زیادی از فعالان اقتصادی ایجاد شده است که عاقبت خوشی برای منابع ارزی آزاد شده فراهم نشود و این منابع به جای سرمایه‌گذاری در تولید به ثمن بخش به واردکنندگان اختصاص یابد. تردیدی نیست که این کار می‌تواند زمینه‌های برگشت بیماری هلندی را نیز به تن اقتصاد ایران تزریق کرده و بار دیگر آن را به کما ببرد. برگشت تورم از این مسیر تشدید رکود موجود را جدی بگیریم. شیرینی پرونده هسته‌ای را به کام تولیدکنندگان تلخ نکنیم و مراقب وسوسه لابی‌گران باشیم.

دکتر مجتبی پالوج | استقلال کشورمان از اهداف محوری انقلاب اسلامی است. دستیابی به این مهم بدون توجه به تأمین مواد غذایی غیرممکن است. با عنایت به اینکه بخش کشاورزی و منابع طبیعی تأمین‌کننده مواد غذایی کشور است لذا توجه به این بخش و فراهم نمودن شرایط توسعه‌ای برای آن از روی حکمت بوده و در حقیقت استقلال و امنیت و عزت سیاسی کشور را تضمین می‌نماید.

سیاستمداران اذعان می‌دارند کشاورزی در فرآیند توسعه نقش حیاتی داشته و عزم و اراده سیاسی و بسیج منابع برای توسعه این بخش ضروری است. در کشورهای توسعه‌یافته با اتکا به فناوری‌های نوین و حمایت‌های هدفمند نسبت به ارتقای بهره‌وری و بهبود عملکرد در واحد سطح جهت ایجاد امنیت غذایی، اهتمام ویژه صورت می‌پذیرد. در برخی از این گروه کشورها با اعطای یارانه هدفمند به اندازه نیمی از ارزش محصولات تولیدکننده و محصول حمایت به عمل می‌آید. در بسیاری از کشورهای در حال توسعه نیز که برای توسعه پایدار و تکمیل زنجیره ارزش سرمایه‌گذاری مناسبی صورت گرفته و از کشاورزی حمایت می‌شود، کشاورزی در کل فرآیند توسعه ملی نقش حیاتی ایفا می‌کند.

حمایت کشورها از کشاورزی

بخش کشاورزی تأمین‌کننده نیاز حیاتی جوامع بشری بوده و آنچنان اهمیتی دارد که امروزه تأمین امنیت غذایی به عنوان کالای عمومی در زمره وظایف حاکمیت و دولت‌ها تعریف و تعیین گردیده است. ضرورت توجه به این بخش به لحاظ امنیت و اطمینان از وجود غذا برای جمعیت آن‌قدر اهمیت دارد که علیرغم تشکیل نهادهایی چون WTO با اهداف خاص و به ویژه برداشتن محدودیت‌های تجاری و تعرفه‌ای و کاهش حذف حمایت‌ها، کشاورزی بحث‌برانگیزترین مقوله در این ارتباط بوده و در دور اروگوئه و دور دوحه قطر و تداوم مذاکرات در این زمینه سخت‌ترین و طاقت‌فرساترین مذاکرات در حوزه مذاکرات اجلاس سازمان جهانی تجارت معطوف به کشاورزی بوده است. مصوبات دوحه مبنی بر حذف یارانه‌های کشاورزی بعد از گذشت بیش از یک دهه همچنان ناکام مانده است و همه اینها به خاطر ضرورت حمایت از کشاورزی بود ولی در کشور ما برخی از این واقعیت‌ها غفلت می‌کنند. واقعیت تاریخی این است کشاورزی مسیر توسعه کشورها بوده و کشور توسعه‌یافته‌ای وجود ندارد که کشاورزی آن توسعه نیافته باشد با وجود توسعه‌یافتگی برخی کشورها هم‌اکنون نیز اغلب این کشورها از بخش کشاورزی حمایت می‌کنند. موضوع حمایت یارانه‌ای توسط کشورهای عضو WTO که توسط مرکز محلی تحلیل سیاست‌های آمریکا منتشر شده است از نگاه وزیر

محترم صنعت، معدن و تجارت در اجلاس مرتبط دور نماند و بر اساس گزارش منعکس شده، مجلس سنای آمریکا به طور متوسط پرداختن سالانه ۱۰۰ میلیارد دلار و برای دهه آینده ۹۵۵ میلیارد دلار یارانه به بخش کشاورزی را مصوب نموده است.

بالغ بر ۴۰ درصد بودجه سالانه کشاورزی اتحادیه اروپا برای پرداخت یارانه است این رقم برای سال ۲۰۱۰ حدود ۵۷ میلیارد یورو بوده است. پرداخت یارانه به کشاورزی دارای آن چنان اهمیتی است که در صورت حذف آن چین و هند که ۴۰ درصد جمعیت جهان را تغذیه می‌کنند قادر به تأمین امنیت غذایی خود نیستند. کشاورزی در ایران از حداقل حمایت برخوردار بوده و از تنگنایهای سرمایه‌گذاری و زیرساختی و زیربنایی در رنج است و با توجه به کارکردی که در ابعاد مختلف از جمله بعد اقتصادی و جایگاهی که در کشور دارد نیازمند توجه است با وجود اهمیت فوق‌العاده‌ای که تولیدات کشاورزی در ضریب امنیت کشور دارد اما گروهی در ایران حتی با استفاده از بزرگ‌نمایی درباره آب نیز، فکر واردات هستند. هجمه امنیت غذایی و خودکفایی ضمن اینکه به دلایل متعدد ناصواب می‌باشد از نگاه صرف بحران آب هم جای تأمل دارد و به شدتی که در رسانه‌ها و افکار عمومی و در جامعه مطرح می‌شود نگرانی فزاینده ایجاد نموده و هر گونه اقدامی را تحت‌الشعاع فضای ایجاد شده قرار می‌دهد. از طرفی باید ملاک و مبنا را درست طراحی کرد و ضوابط و معیار را تعریف نمود و به آن پایبند بود صرف بیان این نکته که تعداد چاه زیاد است جای تأمل دارد، هند ۲۰ میلیون چاه دارد ولی بر خورد آن متفاوت است. آیا تعداد چاه مهم است یا میزان آبی که استحصال می‌شود؟ این که چه تعداد چاه می‌توان حفر نمود یا چه میزان آب استحصال گردد در هاله‌ای از ابهام است. بر اساس آمار رسمی در یک دوره تعداد چاه ۱۶ برابر ولیکن میزان استحصال آب تنها ۵ برابر افزایش یافت. بررسی‌ها نشان می‌دهد که مناطق ممنوعه در تولید محصولات کشاورزی از نظر شدت بحران و تأثیر آن یکسان نیستند. ممنوع بودن دشت‌ها مترادف با عدم امکان افزایش تولید محصولات راهبردی و حصول به خودکفایی در همه این سطح و همه دشت‌ها و تعطیلی کشاورزی نیست. در بدترین شرایط حدود ۲۵ درصد از تولید کشاورزی در دشت‌ها صورت می‌گیرد که شدت بحران زیاد بوده و نیازمند اقدامات ویژه‌ای است که در آن دشت‌ها نیز با تدابیر لازم و به کارگیری اصول علمی، شرایط قابل برگشت می‌باشد. منابع آب مشترک و متعلق به عموم و کالای عمومی است در برداشت آن باید منافع ملی برای همه اصل باشد. بدون تردید، برداشت بی‌رویه موجب مشکلات زیاد از جمله شور شدن و از دست دادن منابع می‌شود و لذا ظرفیت‌ها و حساسیت‌های خاص در سیاست‌گذاری‌های کوتاه و بلندمدت نیاز است.

فرجام اقتصادی برجام هم شیرین باشد

به امید «برجام»
صنعت قند و شکر

ادامه از صفحه اول

دلیل نخست این بود که رییس دولت یازدهم در جریان انتخابات وعده داد از قانون عدول نکند و هر چه نص صریح قانون در حوزه کسب و کار را نیز بدون محدودیت اجرا کند. علاوه بر این، اکثریت اعضای ارشد دولت یازدهم در ۸ سال فعالیت دولت‌های قبلی با بخش خصوصی نشست و برخاست کردند و درد و گلاویه‌های آنها را از نزدیک شنیدند و تأکید کردند در دولت جدید روش مناسب برای تعامل با تشکلهای پدیدار خواهد شد. متأسفانه پس از گذشت دو سال از فعالیت دولت یازدهم برخی از مدیران دستگاه‌های میانی وعده‌های دولت و رییس آن را در جریان انتخابات نادیده گرفته و برخلاف نص قانون و به بهانه اینکه نباید تورم افزایش یابد، شرایط را بسیار دشوار کرده‌اند. این رویکرد دو روش عملی را در دستور کار دارد. یک روش این است که برخی سازمان‌های حمایتی با وجودی که می‌دانند قیمت‌گذاری دولتی منسوخ شده است همچنان بر این کار اصرار دارند و با عدم رعایت قانون قیمت‌های تولیدکننده را تحت فشار قرار داده و واحدهای صنعتی را در سخت‌ترین موقعیت قرار می‌دهند.

یک اتفاق دیگر این است که برخی مدیران با تأخیر در اجرای وظایف خود در حوزه قیمت‌گذاری و اعلام نکردن آنها فضای دلسردکننده ایجاد می‌کنند. اکنون که دولت محترم توانسته است برجام را به مرحله اجرا نزدیک و بدر امید در ذهن و جان فعالان اقتصادی ایجاد کند نباید صنعت قند و شکر با زیان و ناامیدی همراه باشد. برجام این صنعت نیز باید این باشد که ریاست محترم جمهوری برخی مدیران را آگاه سازد تا به جای اینکه چوب لای چرخ بگذارند چرخ‌ها را روغن کاری کنند تا سانتریفوژها بچرخد، اقتصاد بچرخد، چرخ معیشت مردم بچرخد و صنعت قند و شکر نیز شیرین‌کام باشد.

ادامه از صفحه اول

این توجه آنقدر جدی بود که در همان سال حمایت‌گرایی اقتصادی موجب نگرانی سران کشورهای گروه ۲۰ شد و حتی بیانیه‌ای در این باره صادر شد. اما در عمل اعضای گروه ۲۰ با وجود صدور بیانیه با استفاده از ابزارهای ملی‌گرایی اقتصادی تلاش کردند اقتصاد داخلی خود را نجات دهند.

جدای از موضوع بسیار با اهمیت عبور از وابستگی به مثابه یک پدیده زیان‌آور که یکی از منابع قدرت گرفتن ملی‌گرایی اقتصادی است و البته در عمل نیز اثبات شده است، نگاه اقتصادی محض هم این پدیده را دارای قدرت می‌کند. حفظ اشتغال ملی در صدر منابع قدرت گرفتن دوباره ملی‌گرایی در سال‌های جدیدی است که به شدت با اقبال عمومی مواجه شده است. به این معنی که طرفداران حمایت‌گرایی منطقه‌ای باور دارند تضعیف تجارت داخلی و اقتصاد ملی و دادن بازارها به رقبای خارجی شاید در کوتاه‌مدت نفع اقتصادی داشته باشد اما نابودی اشتغال پایدار، می‌تواند آسیب‌های جدی اقتصادی به بار آورد. در حالی که به قول وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی ایجاد یک شغل تازه در صنعت پتروشیمی نیاز به یک میلیارد تومان سرمایه‌گذاری دارد و یا ایجاد شغل در صنعت خودرو یا سایر صنایع نیز نیاز به سرمایه‌گذاری‌های کلان دارند از دست دادن اشتغال موجود بسیار هزینه دارد. از سوی دیگر می‌توان تأکید کرد برای کشوری مثل ایران که سیاست خارجی آن ماهیت ویژه دارد و حفظ فاصله‌های منطقه‌ای با بخشی از جهان در صدر سیاست‌گذاری‌های مرتبط با سیاست خارجی قرار دارد، ملی‌گرایی اقتصادی یک ضرورت اجتناب‌ناپذیر است. در حالی که این نظریه تا همین امروز هم به دلیل پرشمار اجرایی نشده است و به ویژه در سال‌های فعالیت دولت‌های نهم و دهم با دلایل واهی نادیده گرفته شد، شرایط جدید سیاست خارجی موجب نگرانی شده است. سیاست خارجی ایران در ۲ سال سپری شده با رویکرد حل تعارضات پیرامون پرونده هسته‌ای به نقطه مطلوب رسیده و مصالحه با گروه کشورهای ۵+۱ انجام شده است. این اتفاق بزرگ راه را برای تعامل اقتصادی با جهان هموار کرده و حضور ده‌ها گروه بزرگ اقتصادی از اروپا و کشورهای بزرگ آسیایی به ایران در چند ماه گذشته نویدبخش روزهای خوش کسب و کار ایرانیان است. همه کسانی که این وضع جدید را تحلیل می‌کنند امیدوارند اقتصاد ایران از تنگناهای پدیدار شده به وسیله تحریم‌های ظالمانه عبور کنند و به افق‌های روشن برسد، اما در

میان این خرسندی برخی نگرانی‌ها نیز دیده می‌شود. شوربختانه باید یادآور شد که برخی رفتارها و گفتارها از سوی گروهی از مدیران و لابی‌گران مایه نگرانی شده است. این گروه با دادن آدرس غلط به مدیران ارشد ممکن است به جای ورود سرمایه خارجی در بخش‌های تولیدی - صنعتی به صورت مشارکت با بنگاه‌های داخلی، راه نفوذ واردات بیشتر را هموار کنند. این افراد ممکن است با فریادهای بلند و برافراشتن پرچم ضرورت ورود سرمایه‌های خارجی، راه را برای کاهش قدرت اقتصاد ملی صاف کنند و به جای رشد اقتصادی از مسیر تولید، سرمایه‌گذاری در تجارت را رونق دهند. سرمایه‌گذاری خارجی یک ضرورت تمام عیار است اما شرط دارد و نمی‌توان هر کار و فعالیتی که شاید قدرت اقتصاد ملی را هدف تضعیف قرار می‌دهد را مفید تلقی کرد. مدیران ارشد دولت محترم توجه داشته باشند که ورود سرمایه‌های خارجی را با چشمانی باز و گوش‌هایی تیز رصد کرده و اجازه تضعیف اقتصاد ملی در شرایط جدید را ندهند. نباید در شرایطی که صنعت کشور به دلیل سیاست‌های غلط دولت‌های قبلی آسیب دیده و قدرت رقابت از کف داده‌اند را بی‌مهابا و بدون توجه اقتصادی به مصاف بنگاه‌هایی فرستاد که از همه حرب‌ها برای ورود و جاجوش کردن استفاده می‌کنند. ده‌ها هزار میلیارد تومان از منابع ارزی این کشور در دهه‌های گذشته به بنگاه‌های صنعتی پرشمار تبدیل شده‌اند و رها کردن آنها در این شرایط می‌تواند آسیب جدی به این سرمایه‌ها و اشتغال وارد کند که هوشمندی می‌خواهد. بدیهی است شرایط جدید یک مزیت برای بنگاه‌های صنعتی و فعالیت‌های تولیدی است که از امکانات استفاده و تکنولوژی روزآمدتر وارد کنند و قدرت رقابت خود را افزایش دهند. دولت محترم نیک می‌داند سرمایه‌گذاران خارجی هرگز وفاداری به هیچ آرمانی ندارند و برایشان آب و خاک ایران با آب و خاک ترکیه تفاوتی ندارد و در چشم برهم‌زدنی باز هم خواهند رفت. مبدا که اجازه دهیم سرمایه و سرمایه‌گذاری و سرمایه‌گذار داخلی نابود شود و دلخوش از آن باشیم که سرمایه‌گذار خارجی به ایران راه پیدا می‌کند. باید داشته‌هایمان را حفظ کنیم و از سرمایه‌گذار خارجی هم استقبال کنیم. اقتصاد ملی را باید با شرایط روز دنیا و استفاده از همه تجربه‌ها و سیاست‌های اقتصادی پیدا و پنهان اداره کرد. حمایت‌گرایی اقتصادی رو به رشد است و نباید در فضای تخیلی به سر برد. از سرمایه‌گذاری خارجی تنها به شرط مشارکت برای انتقال تکنولوژی و تواناسازی بنگاه‌های داخلی اقبال کنیم.

دریافت عوارض از واردات روغن، برنج و شکر

ادامه از صفحه اول

نایب‌رییس اتاق ایران با اعلام این مطلب که پیشنهادهای مذکور به تصویب اعضای کمیسیون رسید و مواردی هم به درخواست اتاق اضافه شد، تصریح کرد: اتاق درخواست کرد که زمان اجرای مصوبات دو هفته پس از تصویب و ابلاغ مصوبه از سوی شورای اقتصاد تعیین شود. با توجه به اینکه این شورا زودتر از دو هفته آینده تشکیل جلسه نمی‌دهد، بنابراین واردکنندگان از الان تا ۲۰ الی ۲۵ روز دیگر فرصت دارند برای اعمال عوارض آماده شوند. درخواست دیگر اتاق درباره مدت اجرای این مصوبه بود که بر اساس آن خواستیم، تنها

تا پایان سال جاری این قانون اجرا شود. طبق قانون بهبود مستمر فضای کسب و کار باید بین ابلاغ مصوبه و اجرای آن، زمان مشخصی در نظر گرفته شود. در این جلسه درخواست ما فرصت ۴۰ روزه بود که مورد توافق قرار نگرفت و با دو هفته موافقت شد. باید رویکرد دولت از ابتدای سال نسبت به واردات محصولات کشاورزی مشخص باشد، بدین ترتیب اتاق ایران درخواست کرد که برای دریافت عوارض از واردات محصولات کشاورزی در انتهای هر سال موضوع در کمیسیون ماده یک مقررات صادرات و واردات مطرح و درباره تغییر حقوق ورودی کالاهای مورد نظر تصمیم‌گیری شود.

تناقض عجیب؛ برنامه خودکفایی، نقشه واردات انبوه

ادامه از صفحه اول

مرکزی انجام شده است که به دلایل مختلف از جمله تحریم‌های خارجی، به هنگام نبوده و تبعاتی چون اختلال در برنامه‌های ذخیره‌سازی و عدم امکان برنامه‌ریزی خرید در زمان‌های مناسب را به همراه داشته و علاوه بر آن این نحوه تأمین مالی از طریق افزایش حجم نقدینگی موجب افزایش پایه پولی و تورم در کشور شده است. شایان توجه است که تأمین منابع مالی خرید خارجی کالاهای اساسی تا قبل از اجرای قانون هدفمند کردن یارانه‌ها در سال ۱۳۸۹، در چارچوب ماده ۶۲ قانون محاسبات عمومی بوده است.

در این گزارش ضمن بررسی وضعیت تولید و واردات کالاهای اساسی در کشور طی ۱۰ سال گذشته، تصویری از وضعیت خرید خارجی (واردات) کالاهای اساسی طی سال‌های ۱۴۰۴-۱۳۹۴ ارائه شده و عوامل پیش‌برنده و بازدارنده خرید خارجی کالاهای اساسی در کشور و چشم‌انداز خرید خارجی این کالاها در شرایط پساتحریم مورد بررسی قرار گرفته و در نهایت پیشنهادات سیاستی مطرح گردیده است. بررسی‌ها نشان می‌دهد که:

طی دهه اخیر (۱۳۹۳-۱۳۹۴) بخش قابل توجهی از تأمین امنیت غذایی در کشور به دلیل تخریب منابع پایه، از طریق واردات کالاهای اساسی صورت پذیرفته است، به طوری که میانگین واردات سالانه گندم طی این دهه حدود ۳/۲ میلیون تن، برنج ۱/۳ میلیون تن، روغن خام ۱/۴ میلیون تن، شکر ۱/۳ میلیون تن، جو یک میلیون تن، ذرت ۳/۷ میلیون تن، کنجاله سویا ۲/۳ میلیون تن، گوشت قرمز ۹۳/۷ هزار تن، گوشت مرغ ۲۱/۸ هزار تن و مجموع واردات کالاهای اساسی حدود ۱۴/۴ میلیون تن بوده است. طی سال‌های اخیر به دلیل بحران منابع آب، خشکسالی‌های متوالی و تحریم‌های خارجی سهم دولت در واردات کالاهای اساسی افزایش یافته، به طوری که در سال ۱۳۹۱ نزدیک به ۵۰ درصد بوده است.

با تسری نرخ رشد جمعیت طی دهه گذشته و به دهه آینده و با مبنا قرار دادن متوسط واردات سالانه کالاهای اساسی طی دهه گذشته (۱۳۹۳-۱۳۸۴)، میانگین واردات سالانه مجموع کالاهای اساسی طی سال‌های ۱۴۰۴-۱۳۹۴ در حدود ۱۵/۷ میلیون تن خواهد بود که نسبت به میانگین دهه گذشته (۱۴/۴ میلیون تن) حدود ۹ درصد افزایش نشان می‌دهد. میزان واردات مجموعه این کالاها در سال ۱۳۹۴ حدود ۱۴/۶ میلیون تن و در افق ۱۴۰۴ تقریباً ۱۶/۶ میلیون تن خواهد بود.

میانگین واردات گندم طی سال‌های ۱۴۰۴-۱۳۹۴ در حدود ۳/۴ میلیون تن، برنج ۱/۴ میلیون تن، روغن خام ۱/۵ میلیون تن و شکر خام ۱/۵ میلیون تن خواهد بود که نسبت به میانگین سالانه این اقلام طی دهه گذشته به ترتیب حدود ۲۰۰ هزار تن، ۱۰۰ هزار تن، ۱۰۰ هزار تن و ۲۰۰ هزار تن افزایش نشان می‌دهد.

میانگین واردات سالانه نهاده‌های دامی از قبیل جو، ذرت و کنجاله سویا طی دهه آینده (۱۴۰۴-۱۳۹۴) به ترتیب ۱/۱ میلیون تن، ۴ میلیون تن و ۲/۵ میلیون تن خواهد بود که نسبت به میانگین واردات سالانه این اقلام طی دهه گذشته به ترتیب ۱۰۰ هزار تن، ۳۰۰ هزار تن و ۲۰۰ هزار تن افزایش نشان می‌دهد.

کاهش ظرفیت‌های سرزمینی به دلیل تخریب محیط زیست و منابع پایه و به ویژه آب، عدم شمول تحریم‌ها به خرید خارجی کالاهای اساسی، ساختار دولتی موجود شرکت بازرگانی دولتی ایران و شرکت پشتیبانی امور دام کشور با چندین سال سابقه حضور در بازارهای بین‌المللی و تمرکز تأمین و تجارت کالاهای اساسی در وزارت جهاد کشاورزی به لحاظ هماهنگی، از مهم‌ترین عوامل پیش‌برنده در حوزه خرید خارجی کالاهای اساسی محسوب می‌شوند.

تأمین مالی خرید خارجی کالاهای اساسی خارج از چارچوب ماده ۶۲ قانون محاسبات عمومی، محدودیت منابع مالی جهت خرید خارجی کالاهای اساسی (ارزی و ریالی)، متکی شدن خرید خارجی کالاهای اساسی به چند شرکت چندملیتی و مشکلات بخش خصوصی جهت خرید خارجی کالاهای اساسی از مهم‌ترین عوامل بازدارنده در حوزه خرید خارجی کالاهای اساسی به شمار می‌آیند.

با توجه به اینکه تحریم‌های خارجی مشمول کالاهای اساسی نمی‌شود، خرید خارجی کالاهای اساسی در کشور در زمان پساتحریم تفاوتی با زمان اجرای تحریم‌ها نخواهد داشت. با این وجود خرید خارجی این کالاها در زمان تحریم هزینه‌های جانبی قابل توجهی را به کشور تحمیل می‌نمود که در این خصوص می‌توان به هزینه‌های تأمین منابع مالی (ارزی و ریالی)، هزینه‌های بیمه‌ای، افزایش هزینه‌های دموراز، افزایش هزینه‌های تبعی خرید، نکول فروشندگان، تراکم کالا در بندر و تشدید رفتارهای فرصت‌طلبانه اشاره نمود. در دوران پساتحریم هزینه‌های فوق‌الاشاره به کشور تحمیل نخواهد شد. همچنین در دوران پساتحریم با توجه به اینکه لغو تحریم‌ها سبب روان‌تر شدن ارتباط ایران با دیگر کشورها و برقراری تعاملات بیشتر خواهد شد، فرصت‌های لازم جهت استفاده

در حالی که این سخنان و این خواست و اراده عمومی جامعه برای رهایی کشور از وابستگی‌های آسیب‌زننده بر امنیت غذایی و ملی در دستور کار است و امیدهایی ایجاد کرده اما نگرانی‌هایی هم نیز وجود دارد که نکند این حرف‌ها در عمل کنار گذاشته شوند. واقعیت این است که این نگرانی‌ها چندان پربیراه بوده است و برخی برنامه‌ها و نوشته‌ها و تحلیل‌ها نشان می‌دهد که برخلاف آنچه گفته شد، «چشم‌انداز واردات کالاهای کشاورزی در دوران پساتحریم تا افق ۱۴۰۴» تهیه شده و در اختیار دولت و مدیران قرار دارد.

دفتر تحقیقات و سیاست‌های تولیدی بخش‌های تولیدی وزارت اقتصاد به تازگی پژوهشی با عنوان یادشده را منتشر کرده که نقشه ۱۰ سال آینده در واردات را تدارک می‌بیند.

در مقدمه این طرح می‌خوانیم: ایران با قرار گرفتن در نیم کره خشک زمین، با خشکسالی‌های پی‌درپی و گسترده و کاهش شدید منابع آب روبه‌رو است. علاوه بر این بهره‌برداری غیربهبهینه از منابع موجود بر شدت بحران منابع تولید کشاورزی افزوده است. تحت چنین شرایطی، امکان افزایش کمی تولید از طریق به کارگیری منابع بیشتر محدود شده است. از این جهت بخش قابل توجهی از کالاهای اساسی مورد نیاز کشور از طریق واردات تأمین می‌شود به طوری که این روند در دوران پساتحریم نیز ادامه خواهد داشت. با این حال تأمین واردات کالاهای اساسی در دوران تحریم با مشکلاتی از قبیل افزایش هزینه تأمین مالی، افزایش هزینه‌های دموراز، افزایش هزینه‌های تبعی خرید، عدم تأمین به موقع منابع ارزی و تأمین مالی تورمی مواجه بود که در دوران پساتحریم بخش عمده‌ای از این مشکلات وجود نخواهد داشت. همچنین در دوران پساتحریم با توجه به اینکه لغو تحریم‌ها سبب روان‌تر شدن ارتباط ایران با دیگر کشورها و برقراری تعاملات بیشتر خواهد شد، فرصت‌های لازم جهت استفاده از ظرفیت‌های کشت فراسرزمینی و جبران بخشی از کمبود منابع پایه در کشور فراهم خواهد شد.

در این گزارش ضمن بررسی وضعیت تولید و واردات کالاهای اساسی در کشور طی ۱۰ ساله اخیر، تصویری از وضعیت خرید خارجی (واردات) کالاهای اساسی طی سال‌های ۱۴۰۴-۱۳۹۴ ارائه شده و در ادامه، عوامل پیش‌برنده و بازدارنده خرید خارجی کالاهای اساسی در کشور و چشم‌انداز خرید خارجی این کالاها در شرایط پساتحریم مورد بررسی قرار گرفته و در نهایت پیشنهادات سیاستی مطرح گردیده است.

در این گزارش درباره واردات آمده است:

- طی دوره ۱۳۹۳-۱۳۸۴ میزان واردات گندم از ۱۰۵/۲ هزار تن در سال ۱۳۸۴ به حدود ۷۳۸۲ هزار تن در سال ۱۳۹۳ افزایش یافته و میزان واردات آن از ۱/۵ کیلوگرم به ۹۴/۸ کیلوگرم رسیده است.

- طی دوره مذکور میزان واردات برنج از ۱۰۴۴/۶ هزار تن به ۱۲۰۷ هزار تن و میزان واردات سرانه آن از ۱۵/۱ کیلوگرم به ۱۵/۵ کیلوگرم افزایش یافته است.

- طی سال‌های ۱۳۹۳-۱۳۸۴ میزان واردات روغن خام از ۱۲۶۷/۳ هزار تن به ۱۳۲۷/۹ هزار تن و میزان واردات شکر از ۷۰۷ هزار تن به ۸۲۳/۵ هزار تن افزایش یافته است.

- طی دوره مذکور میزان واردات نهاده‌های دامی از قبیل جو از ۱۲۰۹/۳ هزار تن به ۱۹۰۸ هزار تن، ذرت از ۲۱۱۴/۱ هزار تن به ۶۳۳۰ هزار تن و کنجاله سویا از ۱۲۸۶/۶ هزار تن به ۲۳۶۰/۸ هزار تن افزایش یافته است.

- طی این دوره واردات گوشت قرمز از ۱۷/۲ هزار تن به ۶۸ هزار تن و واردات سرانه از ۰/۲ کیلوگرم به ۰/۹ کیلوگرم رسیده است.

- طی دوره مذکور مجموع واردات کالاهای اساسی از حدود ۷۷۵۱/۳ هزار تن در سال ۱۳۸۴ به ۲۱۴۱۲/۱ هزار تن در سال ۱۳۹۳ افزایش یافته و میانگین سالانه مجموع واردات کالاهای اساسی طی این دوره در حدود ۱۴/۴ میلیون تن بوده است.

با توجه به آمار فوق طی دهه اخیر بخش قابل توجهی از تأمین امنیت غذایی در کشور به دلیل کاهش منابع پایه از طرفین واردات کالاهای اساسی صورت پذیرفته است.

تهیه‌کنندگان گزارش حتی پیش‌بینی منابع مالی خرید خارجی کالاهای اساسی در چارچوب ماده ۶۲ قانون محاسبات عمومی را کرده و می‌نویسند: بر اساس مفاد ماده ۶۲ قانون محاسبات عمومی، وزارتخانه‌ها و مؤسسات دولتی و شرکت‌های دولتی در صورتی می‌توانند برای خدمات و کالاهای وارداتی مورد نیاز خود اقدام به افتتاح اعتبار اسنادی نمایند که معادل کل مبلغ آن و حقوق و عوارض گمرکی و سود بازرگانی و سایر هزینه‌های ذیربط، اعتبار تأمین کرده باشند. این در حالی است که طی سال‌های اخیر تأمین مالی خرید خارجی کالاهای اساسی عمدتاً از طریق خطوط اعتباری بانک

اظهار نگرانی از روند کوچک شدن اراضی کشاورزی

مدیرکل دفتر نظامهای بهره‌برداری سازمان مرکزی تعاون روستایی با اشاره به روند رو به تهدید کوچک شدن اراضی کشاورزی، گفت: تحقق امنیت غذایی و به‌صرفه کردن اقتصاد کشاورزی از معبر خرد شدن اراضی نمی‌گذرد.

نادر علیزاده اظهار کرد: در کشور ۱۳۶۰ تعاونی تولید روستایی در بخش کشاورزی وجود دارد. همچنین در سطح کشور و در حوزه تشکیل‌های کشاورزی ۳۰ شرکت سهامی - زراعی و ۶۱ اتحادیه شرکت‌های تعاونی تولید استانی و شهرستانی وجود دارد که بیش از سه میلیون هکتار اراضی کشاورزی در اختیار کل این تشکلهای قرار دارند.

مدیرکل دفتر نظامهای بهره‌برداری سازمان مرکزی تعاون روستایی از تشکلهای فعال بخش کشاورزی به ویژه شرکت‌های تعاونی تولید با هدف یکپارچه‌سازی و یکجاکشتی به عنوان پایه‌گذار بستر مناسب اجرای سیاست‌های بخش کشاورزی نام برد.

علیزاده با اشاره به کوچکی اراضی متعلق به هر کشاورز در کشور به روند خرد شدن اراضی طی سال‌های اخیر اشاره و بیان کرد: اگر می‌خواهیم در راستای تحقق امنیت غذایی و اقتصادی کردن بخش کشاورزی حرکت کنیم، از طریق خرد شدن اراضی میسر نخواهد شد و چاره‌ای جز ایجاد تشکلهای منسجم، یکپارچه‌سازی اراضی و کشت یکجا با مدیریت مناسب نداریم.

وی از افزایش بهره‌وری، افزایش منابع تولید و درآمد بهره‌برداران به عنوان مهم‌ترین اهداف نظام بهره‌برداری یاد کرد و افزود: ساماندهی اراضی خرد و پراکنده، افزایش کارایی و اثربخشی نظام‌های بهره‌برداری موجود و توسعه کشاورزی صنعتی برای برخورداری حداکثری بهره‌برداران از ارزش افزوده محصولات کشاورزی و تکمیل زنجیره از دیگر اهداف نظام بهره‌برداری است.

مدیرکل دفتر نظامهای بهره‌برداری سازمان مرکزی تعاون روستایی ساماندهی و توانمندسازی الگوهای موجود نظام بهره‌برداری، ساماندهی شرکت‌های تعاونی تولید و سهامی - زراعی غیرفعال و زیانده و توسعه نظام‌های بهره‌برداری از طریق ایجاد تشکلهای در این حوزه از مهم‌ترین برنامه‌های کلی نظام‌های بهره‌برداری در بخش کشاورزی ایران است.

سرانه شکر در این سال‌ها ۱۸/۳ کیلوگرم بوده است و در همان صفحه میزان واردات به طور متوسط در سال‌های یادشده ۱۳۴۵ هزار تن قید شده است. آمار ارایه شده در جدول یاد شده البته نشان می‌دهد سرانه واردات شکر در سال‌های ۱۳۸۵ با ۳۶ کیلوگرم در سال ۱۳۸۹ با ۲۳ کیلوگرم و سال‌های ۱۳۹۱ و ۱۳۹۲ با ۲۰ کیلوگرم و ۲۱ کیلوگرم واردات سرانه از عوامل اصلی در رسیدن به عدد ۱۸/۳ بسیار مؤثر بوده‌اند. یادمان باشد واردات ۲/۵ میلیون تن شکر در سال ۱۳۸۵ و عدد متناظر آن ۳۶ کیلوگرم واردات سرانه موجب شد که تولید قند و شکر تا ۵۰۰ هزار تن کاهش یابد که کمتر از نصف تولید سال قبل بوده است. تهیه‌کنندگان گزارش یاد شده بودن توجه به اینکه دلیل رشد واردات شکر در سال‌های ۱۳۹۱ و ۱۳۹۲ رانتهایی بوده است که از مسیر اختصاص دلار به قیمت ۱۲۲۶ تومان به واردکنندگان بوده است میزان واردات متوسط شکر در سال‌های ۱۳۹۵ تا ۱۴۰۴ را ۱/۵ میلیون تن فرض کرده‌اند در حالی که در ۹ ماه گذشته واردات شکر هنوز به عدد ۲۰۰ هزار تن نیز نرسیده است. علاوه بر این مصرف سرانه ۱۰ کیلوگرم شکر در سال‌های اخیر که بانک مرکزی آن را گزارش کرده است نشان می‌دهد کل مصرف سرانه مصرف مستقیم شکر در سال‌های آینده و با جمعیت ۷۸ میلیون نفری کمتر از یک میلیون تن و با مصرف سرانه حتی ۲۵ کیلوگرم در سال و جمعیت حتی ۸۵ میلیون نفری ۲/۱ میلیون تن باشد. در حالی که هم‌اکنون تولید شکر در وضع غیر خودکفایی به حدود ۱/۴ میلیون تن رسیده است چگونه است که واردات شکر به طور میانگین باید ۱/۵ میلیون تن باشد؟

از ظرفیت‌های کشت فراسرزمینی و جبران بخشی از کمبود منابع پایه در کشور فراهم خواهد شد.

در باره این گزارش چند پرسش بسیار مهم وجود دارد که باید در کانون توجه مدیران ارشد دولت قرار گیرد: الف- اعداد و ارقام مورد استفاده در این گزارش که می‌توان به نوعی آن را با توجه به موقعیت وزارت اقتصاد به نوعی گزارش دولت نامید از کدام مرجع اخذ شده است؟ آیا وزارت جهاد کشاورزی این ارقام را تهیه کرده است و اگر این گونه است در کدام بخش از وزارتخانه این آمار تدارک دیده شده است؟ آیا وزارت صنعت، معدن و تجارت و به ویژه بخش بازرگانی این وزارتخانه یا شرکت خریدهای خارجی که به تازگی به وزارت کشاورزی انتقال یافته است این اعداد را آماده کرده‌اند؟ نمی‌توان انتظار داشت که این اعداد و آمار ساخته و پرداخته ذهن فقط کارشناسان باشد و از محل دولتی تدارک دیده نشده باشد؟ حالت بدبینانه این است که یادآور شویم برخی از نهادهای طرفدار واردات این آمار را تدارک دیده‌اند.

ب- در صورتی که دولت موظف است برنامه خودکفایی تولید ۸ قلم کالا از جمله شکر را آماده سازد تهیه و انتشار چنین گزارشی از طرف معاونت اقتصادی یک وزارت اصلی اقتصاد - حتی اگر گفته شود نظر کارشناس تهیه‌کننده است- آیا تناقض با خودکفایی ندارد؟ وقتی همزمان با تدارک خوداتکایی تولید در ۸ قلم کالای اساسی گزارش واردات ۱۰ ساله نیز تهیه و منتشر می‌شود نوعی دلسرد کردن بخش تولید به حساب نمی‌آید.

ج- در صفحه ۵ گزارش یاد شده جدول «واردات سرانه کالاهای کشاورزی طی سال‌های ۱۳۸۴ تا ۱۳۹۳» درج و در آن آمده است که میانگین واردات

شرتورم و بلای رکود

۱- نرخ تورم مهارناشدنی و شتابان، یک پایه نکبت و فلاکت به حساب می‌آید و اقتصاددانان آزاداندیش آن را «شر» می‌نامند. مهار نشدن نرخ تورم آسیب‌های جدی به روح و جسم جامعه و افشار گوناگون می‌زند و شهروندان را خشمگین و اندوهگین می‌کند.

کارگری که در پایان یک دوره معین با حیرت شاهد از دست رفتن قدرت خریدش است، کشاورزی که دسترنجش در برابر توفان تورم تاب نمی‌آورد و از دست می‌رود، صنعتگری که با چشم‌هایی باز می‌بیند در هر دوره معین قیمت تمام‌شده تولیداتش روندی فزاینده می‌یابد و نمی‌تواند در برابر رقبای خارجی تاب بیاورد، چگونه عصبانی و ناراحت نباشد؟

نرخ تورم بی‌مهار ایران ۲۵ سال است که دورقمی است و ۳ دولت پس از جنگ به دلایل گوناگون نتوانسته‌اند آن را مهار و به زیر ۱۰ درصد بکشانند. این امر عجیب درحالی است که ترکیه در همسایگی ایران و برزیل در امریکای جنوبی توانستند با اتخاذ سیاست‌های پولی کارآمد و تن دادن به برخی سختی‌ها نرخ تورم خود را تک‌رقمی کنند. آمارهای ارایه شده از سوی اقتصاددانان جوان ایرانی که در گزارش مبسوط آنها از تورم انتظاری آمده است، این نوید را می‌دهد که سرانجام یک پایه نکبت در ایران شکسته می‌شود.

آنچه می‌ماند این است که مدیران خرج در دولت و مدیران بنگاه‌های اقتصادی و صنعتی بردباری نشان دهند و اجازه دهند نرخ تورم به پایین‌ترین اندازه خود نزول کند تا شاهد ثبات در اقتصاد ایران باشیم. صنعتگران اصیل ایرانی و مدیرانی که قصد

دارند در فضایی متعادل، قابل پیش‌بینی و قابل اندازه‌گیری فعالیت کنند، باید به دولت و تیم اقتصادی آن فرصت دهند تا یک‌بار و برای همیشه از شر تورم آسوده شویم و آن را به اندازه‌ی ضعیف‌سازیم که توان برگشت را از دست بدهد.

۲- از سوی دیگر اما رکود نیز یک پدیده آسیب‌ساز و ناامیدکننده به حساب می‌آید که جامعه را با اندوه و حسرت مواجه می‌کند. تولیدکننده‌ای که با امید فراوان کالا تولید کرده و چشم به بازار دوخته که کالایش را خریداری کند تا خط تولید را داغ نگه دارد وقتی کالایش را نمی‌خرند چه خواهد کرد؟ او شاید مدتی کار تولید را با هر زحمت ادامه داده و انبارهایش را پر کند و حتی انبار نیز اجاره گیرد اما سرانجام تسلیم شده و تولید را کاهش می‌دهد و کارگزارش را در شرایط تعدیل قرار می‌دهد. در شرایط رکود و کمبود درآمد است که حتی مصرف‌کنندگان حسرت می‌خورند چرا پول ندارند که کالای ارزان شده خریداری کنند.

۳- دولت یازدهم پس از اتخاذ سیاست‌های ضدتورمی کامیابی به دست آورده و توانسته است نرخ تورم را به مرز ۱۰ درصد نزدیک کند و به زودی شاید شاهد تورم تک رقمی باشیم، اما شیرینی کاهش تورم را نباید با تداوم رکود تلخ کرده و دستاوردهای آن را نزد افکار عمومی مخدوش کنیم. صنعت قند و شکر از رکود آسیب دیده است و نمی‌تواند تولیدات خود را در بازار بفروشد و روزهای سختی را تجربه می‌کند. تولیدکنندگان امیدوارند سیاست‌های ضد رکود دولت مفید واقع شده و صنعت و تولید از بلای رکود دور بمانند.

سقوط قیمت‌های جهانی مواد غذایی همچنان ادامه دارد

اعلام نشدن نرخ‌های تضمینی کشاورزی و احتمال تغییر نکردن آن

مدیرعامل مجمع ملی خبرگان کشاورزی از احتمال افزایش نیافتن نرخ‌های خرید تضمینی محصولات کشاورزی در سال زراعی پیش رو انتقاد کرد و گفت: هزینه‌های تولید برای کشاورزان افزایش یافته و با وجود گذشت حدود یک هفته از فصل کشت هنوز نرخ‌های تضمینی تصویب و اعلام نشده است.

علی خان محمدی گفت: در مذاکراتی که با مسئولان وزارت جهاد کشاورزی داشتیم اعلام شد که با توجه به کاهش یافتن قیمت محصولات کشاورزی در جهان احتمال دارد که نرخ‌های خرید تضمینی محصولات کشاورزی تغییر پیدا نکند که باید گفت که اگر دولت این تصمیم را دارد باید بتواند هزینه‌های تولید مانند قیمت نهاده‌ها، دستمزد و... را برای کشاورزان ثابت نگه دارد که البته تا امروز موفق نشده است.

وی افزود: گرچه برخی از مسئولان وزارت جهاد کشاورزی مجدداً این اظهارات خود را پس گرفتند اما باید گفت در شرایطی که قیمت نهاده‌های کشاورزی مانند بذر، کود و سم و ماشین‌آلات و تجهیزاتی مانند دنباله‌بندهای تراکتور و دستمزد کارگران افزایش یافته است عدم افزایش نرخ خرید تضمینی محصولات کشاورزی و اعلام نکردن به موقع این قیمت‌ها منطقی نیست.

مدیرعامل مجمع ملی خبرگان کشاورزی با بیان اینکه نرخ پیشنهادی گندم که از سوی تشکلهای و کشاورزان مورد تأیید قرار گرفته کیلویی ۱۳۵۰ تومان است، ادامه داد: اگر قیمت محصولی مانند گندم در فرانسه کاهش یافته به دلیل کاهش قیمت نهاده‌های تولید و اعطای یارانه تولید در این کشور است.

درشت، گندم و برنج بود. بر اساس این گزارش فائو، شاخص قیمت روغن‌های گیاهی در ماه اوت به طور متوسط به ۱۳۴/۹ واحد رسید، که ۸/۶ درصد پایین از ماه ژوئیه بود و پایین‌ترین میزان از سطح ماه مارس ۲۰۰۹ بدین سو محسوب می‌شود. این افت نشان‌دهنده سیر نزولی قیمت‌های روغن پالم در فاصله شش سال و نیم اخیر است که در پی کاهش تقاضای واردات این محصول به ویژه از سوی هند و چین روی داده است، که عملاً وفور عرضه این محصول را در بازار به همراه داشته است. از سوی دیگر قیمت‌های شیرخشک، پنیر و کره نیز به واسطه افت ۹/۱ درصدی شاخص بهای مواد لبنی در ماه اوت و رسیدن به عدد ۱۳۵/۵ واحد، با سقوط چشمگیری همراه بودند که عملاً از ضعف بازار در پی کمرنگ شدن تقاضای واردات از سوی چین و کشورهای خاورمیانه و شمال آفریقا ناشی شده است.

این گزارش می‌افزاید، افت شدید شاخص قیمت شکر نیز در ماه اوت با سقوط ۱۰ درصدی در مقایسه با ماه ژوئیه به ۱۶۳/۲ واحد رسید که بطور عمده در پی کاهش ارزش رئال (واحد پول) برزیل در برابر دلار آمریکا اتفاق افتاد به گونه‌ای که عملاً زمینه‌هایی موجب تبدیل شدن هند به عنوان بزرگ‌ترین تولیدکننده شکر جهان و صادرکننده اصلی این محصول برای فصل تجاری ۱۶-۲۰۱۵ را در پی داشت. شایان ذکر است، در مقایسه با روند نزولی کلی قیمت‌های محصولات غذایی، قیمت گوشت در ماه اوت از تغییر چندانی برخوردار نبود و تقریباً در مقایسه با ماه ژوئیه ثابت ماند. با این وجود در مقایسه افزایش ناگهانی و تاریخی شاخص قیمت گوشت در ماه اوت سال ۲۰۱۴، قیمت این محصول به طور کلی در مقایسه با سال گذشته به میزان ۱۸ درصد کاهش داشته است.

ادامه کاهش قیمت‌های جهانی محصولات غذایی طی ماه اوت (۱۰ مرداد الی ۱۰ شهریور) در پی وفور عرضه، رکود بهای انرژی و نگرانی‌ها از کند شدن رشد اقتصادی چین، باعث شد تا شاخص بهای مواد غذایی فائو به پایین‌ترین میزان طی هفت سال اخیر سقوط کند.

فائو اعلام کرد: این شاخص در ماه اوت به ۱۵۵/۷ واحد رسید که در مقایسه با ماه قبل (ژوئیه) به میزان ۵/۲ درصد کاهش داشته است، این روند نزولی عملاً شدیدترین افت قیمت‌ها از سپتامبر سال ۲۰۰۸ بدین سو به شمار می‌آید، به طوری که تقریباً تمامی محصولات غذایی اصلی به ثبت رسیده در بازار تحت تأثیر خود قرار داده است. شاخص وزن تجاری فائو در سطح بازارهای بین‌المللی پنج گروه اصلی کالایی شامل حبوبات و غلات، گوشت، محصولات لبنی، روغن‌های گیاهی و شکر را مورد بررسی قرار داده است. بنا بر این گزارش در ماه اوت شاخص قیمت غلات بطور متوسط به ۱۵۴/۹ واحد رسید که در مقایسه با ماه ژوئیه ۷ درصد و مدت مشابه در سال قبل ۱۵/۱ درصد کاهش را نشان می‌دهد. این افت در پی افت قیمت گندم و ذرت بود که طی دو ماه قبل از افزایش معتدل قیمت‌ها برخوردار بودند. ادامه بهبود گمانه‌زنی‌ها درباره چشم‌انداز تولید برای سال‌های ۱۶-۲۰۱۵ نیز تا حدودی بر افت شدید قیمت غلات تأثیرگذار بوده است. گمانه‌زنی‌های فائو حاکی از رسیدن رقم تولید جهانی غلات به ۲۵۴۰ تن برای سال ۲۰۱۵ است که بالغ بر ۱۳/۸ میلیون تن بیشتر از برآوردهای انجام گرفته در ماه ژوئیه قلمداد می‌شود. با این وجود همچنان این رقم ۲۱ میلیون تن (معادل ۰/۸ درصد) پایین‌تر از رکورد سال ۲۰۱۴ است. بازنگری در تصحیح رقم پیش‌بینی‌ها ناشی از تغییرات تولید و چشم‌انداز تولید دانه‌های

جای خالی بخش کشاورزی در بسته رونق اقتصادی

یک پارچه دیده نشده‌اند. این عضو هیأت علمی دانشگاه مشهد با بیان اینکه تأثیر بسته رونق اقتصادی بر روی بخش کشاورزی عملاً ناکارآمد است و تأثیری ندارد اظهار کرد: شاید این بسته بتواند در سایر حوزه‌ها تکان‌ها و حرکاتی جزئی را ایجاد کند، اما به دلیل اینکه به قدرت خرید خانوارها نگاه نشده، اثربخشی لازم را نخواهد داشت. وی با بیان اینکه بخش کشاورزی نقش چندانی در ایجاد رکود ندارد اظهار کرد: ماهیت تولید محصولات کشاورزی به گونه‌ای است که به مشکلاتی که صنایع ما با آن مواجه هستند دچار نیست، یعنی محصول تولیدشده در این بخش چون جزو مواد غذایی محسوب می‌شود، یا توسط دولت یا عمده‌فروشی که در بازارها هستند خریداری می‌شود، زیرا می‌دانند شاید مردم هر بخش از مصرف خود را به تعویق بیندازند اما مصرف مواد غذایی را به تعویق نخواهند انداخت. قربانی همچنین با بیان اینکه دولت باید به سمت سیاست‌هایی برود که هم‌زمان هم قدرت خرید خانوارها را تحریک کند و هم آنها را به خرید محصولات داخلی تشویق کند افزود: انتظار اینکه با اجرایی شدن برجام قیمت کالاهای خارجی کاهش شدید داشته باشد انتظاری منطقی هست اما واقعی نیست، یعنی این اتفاق حداقل تا یک سال آینده نمی‌افتد.

یک عضو هیأت علمی دانشگاه با اشاره به بسته رونق اقتصادی دولت بیان کرد: عمده این بسته معطوف به بخش صنایع خودرو و لوازم خانگی می‌شود و کمترین توجه به بخش کشاورزی و حوزه‌های متأثر از آن یعنی دامداری، مرغداری، صنایع لبنی و غیره شده است.

محمد قربانی گفت: پس از تأکید دولت بر پرداخت اعتبارات، با توجه به قدرت خرید پایین مردم، باید به بحث بازپرداخت هم اشاره شود، زیرا مردم به دلیل سابقه بد اقتصادی به سمت خرید کالای صنعتی در کوتاه‌مدت نمی‌روند. وی با بیان مطلب بالا افزود: در شرایط فعلی، دولت فقط به بحث پرداخت اعتبارات تأکید کرده و به بازپرداخت اعتبارات اشاره نکرده است. دولت مشخص نکرده خانواری که زیر خط فقر زندگی می‌کند، با این فرض که تقاضا برای وام داشته باشد و وام را هم دریافت کند، چطور می‌خواهد وام گرفته‌شده را پرداخت کند. وی در رابطه با بسته اقتصادی دولت برای خروج صنایع از حالت رکودی گفت: بسیاری از راهکارهای بسته اقتصادی، راهکارهایی بوده که یا تجربه شده یا در حال انجام است، همچنین این راهکارها به صورت جزیره‌ای و انفرادی دیده شده و خیلی از این راهکارها در تضاد با هم عمل می‌کنند و در چارچوب یک سیستم منسجم

بهمن دانایی:

بازار شکر بدون التهاب تنظیم شد

هیچ افزایش قیمتی پذیرفتنی نیست

محمود نوایی، معاون وزیر صنعت با بیان اینکه با افزایش قیمت هیچ کالایی موافقت نشده است، گفت: دو دلیل تولید خوب و رکودی که بر بازار حاکم است، این پیغام را می‌دهد که افزایش قیمتی پذیرفتنی نیست.

نوایی، درباره درخواست‌های افزایش قیمت برخی از کالاها که به سازمان حمایت ارسال شده است، اظهار کرد: به دلیل تولید خوب و رکودی که بر بازار حاکم است، شرایط فعلی بازار، این پیام را به ما می‌دهد که افزایش قیمتی پذیرفتنی نیست.

در حال حاضر برخی تولیدکنندگان برای اینکه بازار را به دست آورند یا گردش مالی لازم را فراهم کنند، اقدام به کاهش قیمت محصولات به کمتر از نرخ مصوب خود کرده‌اند و تولیدات خود را با تخفیف به فروش می‌رسانند.

رییس‌سازمان حمایت‌مصرف‌کنندگان و تولیدکنندگان ادامه داد: اگر هر زمانی کالایی منطقی لازم برای گرانی داشته باشد و به هر درصدی بتواند به نظرات کارشناسی ما پاسخ دهد با افزایش قیمت آن کالا موافقت می‌شود. وی درباره اینکه، عدم ادامه خواهد داشت، خاطرنشان کرد: معادلات سیاسی در این امر تأثیرگذار است. در دوران پسا تحریم و اجرای برجام شرایط اقتصادی کشور متفاوت خواهد بود. در پسا تحریم با برداشته شدن تحریم‌ها، افزایش قیمتی نخواهیم داشت یا حداقل پیش بینی برای افزایش قیمت نداریم.

است و مابقی آن شکری است که کارخانه‌ها با مجوز وزارتخانه وارد کرده‌اند. لذا ما اگر از الان به بعد یک کیلو شکر هم وارد نکنیم با این یک میلیون هشت صد و سی هزار تن، تا تیر و مرداد سال بعد هیچ مشکلی نداریم. الان آغاز تولید ماست و از پانزده شهریور به بعد که کارخانه‌ها شروع به کار کردند موجودی شکر رو به افزایش نیز خواهد رفت. وی تأکید کرد: بنظر من مهم‌تر از طرح این مباحث بهتر است که نرخ شکر را تعیین کنند، الان ما بیش از چهار ماه است که به دنبال نرخ شکر هستیم و از مرداد ماه گفت‌هایم که مانند سال گذشته عمل نکنید اما هنوز اقدامی صورت نگرفته است. وی ادامه داد: پارسال دیر اعلام کردن قیمت شکر باعث ورشکستگی کارخانه‌های ما شد چون شکر وارد انبار شد و آنجا ماند و قیمتی برای فروش نداشتیم، در پایان آذر ماه یعنی سه ماه بعد از شروع بهره‌برداری به ما نرخ دادند، آن موقعها همه شکر تولید شده در کارخانه‌ها در انبارها انباشت شده بود قیمت که اعلام شد همه را وارد بازار کردند و همین باعث شد تا عرضه ۴ تا ۶ برابر تقاضا شود در نتیجه نتوانستیم به قیمت مصوب بفروشیم. رییس انجمن قند و شکر بیان داشت: همین باعث شد تا بیش از ۲۰ شرکت ما دچار زیان‌های سنگین شدند؛ الان هم همان اتفاق در حال افتادن است؛ حدود یک ماه و اندی از شروع بهره‌برداری گذشته اما دایم برای اعلام قیمت امروز و فردا می‌کنند. وی گفت: دولت خودش ریشه افزایش قیمت را از سال قبل ریخته است، بطوری که مثلاً می‌گوید، قیمت چغندر در سال گذشته ۲۴۰ تومان بوده امسال ۲۷۰ تومان یخربانراین من هم نمی‌توانم محصول را به قیمت پارسال بفروشم. دانایی تصریح کرد: وزیر صنایع خواهشمندم که نگران بازار و موجودی انبارها نباشد ما قول می‌دهیم که بازارش دچار کوچک‌ترین التهابی نشود و تضمین می‌دهیم که به بهترین وجه بازار شکر را کنترل کنیم اما ایشان به دنبال قیمت شکر ما باشد.

بهمن دانایی، دبیر انجمن قند و شکر در رابطه با بحث واردات شکر که توسط وزیر صنعت مطرح شده بود، گفت: بنده از آذرماه سال گذشته تأکید کردم که از هم‌اکنون هم اگر شکر وارد نشود با توجه به تولیدمان هیچ مشکلی نداریم و بازار را به خوبی پیش می‌بریم. این اتفاق نیز افتاد و از ابتدای دی ماه واردات به طور کل متوقف شد. وی افزود: آقای حتی انصافا مردانه پای قضیه و جلوی مافیای شکر ایستاد و نگذاشت شکری وارد کشور شود و تا الان نیز هیچ گونه بحران و مشکلی در بازار رخ نداده است، در حالی که هر ساله واردات کمر تولیدکننده را می‌شکست. وی درباره صحبت‌های وزارت صنعت مبنی بر نیاز بر واردات گفت: من ظرف روزهای گذشته مطلبی از آقای نعمت‌زاده خواندم که تعجب کردم، شاید کسی که نگارش این مطلب را انجام داده اشتباه کرده است. وی افزود: بعید می‌دانم آقای وزیر اینقدر تناقض‌گویی کند، به طوری که از یک طرف بگوید موجودی به حداقل رسیده و از طرف دیگر بگوید بازار به اشباع رسیده است. این دو مورد با هم جور در نمی‌آید؛ اینکه بگوییم موجودی در حداقل ممکن است یعنی خطر، در حالی که همچنین حالتی نیست و باید بگوییم بهترین حالت موجودی نیشکر در حال حاضر است. رییس انجمن قند و شکر تأکید کرد: ما امسال یک میلیون و چهارصد هزار تن پیش بینی تولید داریم که تا آخر سال محقق شده و از پانزده شهریور هم شروع شده است؛ الان کارخانه‌ها به صورت مداوم در حال تولید هستند و تا آخر مهرماه همه در جرگه تولید قرار می‌گیرند. وی گفت: این یک میلیون و چهارصد هزار تن یعنی حداقل هشت ماه مصرف؛ از طرفی چهارصد و سی هزار تن شکر وارد بندر شده که این واردات نیز حرکت درستی از سوی وزارت جهاد کشاورزی و به پیشنهاد ما بوده است. وی تصریح کرد: الان ۴۳۰ هزار تن شکر در بندر در حال ترخیص است که ۱۷۰ هزار تن آن برای شرکت دولتی بازرگانی و برای ذخیره استراتژیک

تأخیر عجیب در اعلام نرخ تضمینی محصولات کشاورزی

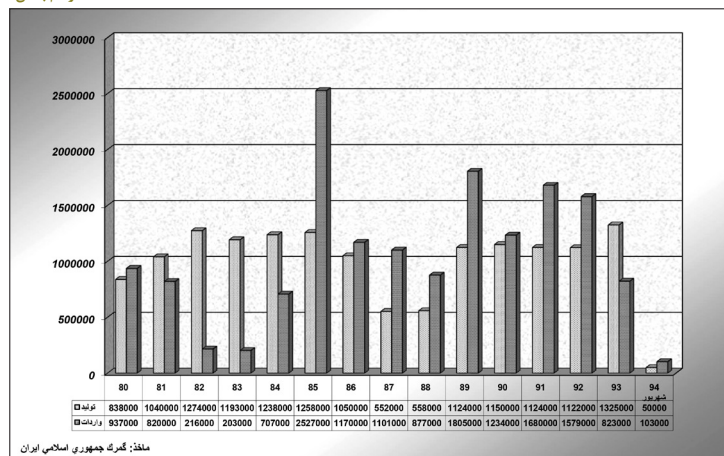
گفت: امروزه فاصله قیمتی عرضه تا مصرف محصولات کشاورزی ۲ تا ۴ برابر است. مهر فرد در مراسم رونمایی نشان تجاری کیفیت محصولات و فرآورده‌های صنعت زنبورداری (اکسیر)، اظهار کرد: در سال‌های گذشته نهاده‌های صنعت مرغداری همچون ذرت و کنجاله سویا با ارز ۱۲۲۶ تومان وارد می‌شد اما با تغییر سیاست‌ها، با نرخ ۲۶۵۰ تومان تبدیل شد اما نرخ این محصول با وجود اینکه افزایش نداشت بلکه کاهش یافت. وی افزود: مابه التفاوت قیمت ارز ۱۲۲۶ تومانی تا ۲۶۵۰ تومانی در این سال‌ها به جیب چه کسانی می‌رفت که این مشکلات در محصولات دیگری وجود دارد و فاصله تولید تا مصرف زیاد است. مهر فرد گفت: امروزه فاصله قیمتی عرضه تا مصرف محصولات کشاورزی ۲ تا ۴ برابر است، بطوری که سیب زمینی در مزرعه ۴۰۰ تومان خریداری می‌شود، اما در بازار ۲۰۰۰ تومان به فروش می‌رسد. وی افزود: با در نظر گرفتن هزینه ضایعات، بسته‌بندی و حمل و نقل نیز نباید محصول تا ۴ برابر قیمت اولیه به مصرف‌کننده برسد. این مقام مسؤول اظهار کرد: صنعت زنبورداری نسبت به گذشته اقدامات خوبی داشته و از تولید سنتی مقداری فاصله گرفته و در حال تکمیل زنجیره تولید است. وی با اشاره به لزوم برندسازی در صنعت زنبورداری کشور، افزود: تهیه نشان تجاری آسان، اما نگهداری آن سخت است زیرا کافی است که محصول بی‌کیفیتی تحت عنوان یک برند تهیه و به بازار عرضه شود که منجر به زیر سؤال رفتن اعتبار وی می‌شود.

در حالی که مطابق با عرف و سنت سه دهه سپری شده دولت، نرخ خرید تضمینی محصولات کشاورزی را پیش از پاییز هر سال اعلام می‌کرد تا کشاورزان و خریداران محصولات بدانند با چه نرخی فعالیت می‌کنند، اما این عادت امسال تکرار نشده است. در حالی که مهرماه ۱۳۹۴ پشت سر گذاشته شده است اما قائم مقام وزیر جهاد کشاورزی در امور بازرگانی می‌گوید به دلیل اختلاف‌های کارشناسی و پیامدهای آشکار شدن قیمت تضمینی محصولات کشاورزی توسط دولت نهایی و اعلام نشده است. علی‌اکبر مهر فرد، قائم مقام وزیر کشاورزی در امور بازرگانی همچنین با اعلام خبر سلب مسؤولیت تنظیم بازار روغن نباتی از انجمن مربوطه، گفت: اختلافاتی که بین کمیسیون‌های دولت برای تعیین نرخ خرید تضمینی محصولات کشاورزی وجود دارد، مانع اعلام به‌هنگام نرخ مذکور شده است. مهر فرد در حاشیه مراسم رونمایی از نشان تجاری کیفیت محصولات و فرآورده‌های صنعت زنبورداری (اکسیر) در وزارت کشاورزی اظهار داشت: اختلافات بین کمیسیون‌های دولت مانع اعلام نرخ‌های خرید تضمینی محصولات کشاورزی شده است. وی افزود: وزارت کشاورزی نرخ‌های پیشنهادی خود را به دولت اعلام کرده اما به دلیل این اختلافات درباره تبعات آن هنوز توسط دولت نرخ‌های نهایی خرید تضمینی محصولات کشاورزی اعلام نشده است. قائم مقام بازرگانی وزیر جهاد کشاورزی همچنین با اشاره به ادامه حضور واسطه‌ها در بازار محصولات کشاورزی،

اعتمادی که ارزش گرانبها را در داخل حفظ کرد

نمودار تولید و واردات شکر از سال ۸۰ تا پایان شهریور سال ۱۳۹۴
(ارقام به تن)

نشان می‌دهد در سال ۱۳۹۴ دلاری از سوی دولت برای واردات شکر اختصاص نیافته است و دلارهای کمیاب در داخل کشور ماندند.

اواخر سال ۱۳۸۴ بود که دولت نهم با استناد به یک گزارش غیر کارشناسانه که گروهی از مدیران میانی ارایه کرده بودند دستور به واردات انبوه شکر را صادر کرد. در چشم برهم‌زدنی تجار آماده برای واردات با ارزهای گرانبهایی که می‌توانست این روزها به کار کشور بخورد را صرف ۲/۵ میلیون تن واردات شکر کردند. توجیه این بود که اگر شکر وارد نشود در داخل کمبود و گرانی پیش می‌آید و برخی هم بر طبل مقایسه‌های غیرمتعارف می‌زدند و یادآور می‌شدند که تولید داخل گران‌تر از واردات است.

آمارهای رسمی نشان می‌دهد در سال‌های ۱۳۸۴ تا ۱۳۹۲ نزدیک به ۵/۵ میلیارد دلار شکر وارد کشور شد و قیمت‌ها در بازار داخل نیز توسط رانت‌جویان روندی فزاینده پیدا کرد. دولت یازدهم اما رویکرد تازه‌ای را در دستور کار قرار داد و به اعضای انجمن صنفی کارخانه‌های قند و شکر اعتماد کرد و آمارهای ارایه شده توسط این نهاد را به رسمیت شناخت. نتیجه اعتماد دولت این شده است که نزدیک به ۹ ماه است واردات شکر در حداقل‌ها بوده و بازار نیز واکنش خاصی نداشته است. نتیجه این اعتماد رشد تولید شکر بوده است که در صورت تداوم می‌توان به مرزهای خودکفایی رسید. آمار جدول یک نشان می‌دهد در ۶ ماه اول امسال فقط ۱۰۳ هزار تن شکر به ارزش ۳۵ میلیون دلار به بازار داخل وارد شده است. ارقام جدول ۲

واردات شکر خام بصورت ماهیانه از سال ۱۳۸۵ تا سال ۱۳۹۴														
ردیف	سال	فروردین	اردیبهشت	خرداد	تیر	مرداد	شهریور	مهر	آبان	آذر	دی	بهمن	اسفند	جمع
۱	۱۳۸۵	۱۵۴	۹۴	۱۱۱	۲۰۵	۳۰۷	۱۹۲	۱۸۷	۲۲۳	۱۹۴	۲۹۸	۲۴۰	۲۷۶	۲۴۸۱
	جمع هر ماه + ماه های قبل	۱۵۴	۲۴۸	۳۵۹	۵۶۴	۸۷۱	۱۰۶۳	۱۲۵۰	۱۴۷۳	۱۶۶۸	۱۹۶۵	۲۲۰۵	۲۴۸۱	
۲	۱۳۸۶	۲۳۶	۲۲۸	۱۱۲	۵۴	۱۱۱	۱۳۳	۶۱	۵۵	۶۵	۲۷	۵۰	۳۸	۱۱۷۰
	جمع هر ماه + ماه های قبل	۲۳۶	۴۶۴	۵۷۶	۶۳۰	۷۴۱	۸۷۴	۹۳۵	۹۹۰	۱۰۵۵	۱۰۸۲	۱۱۳۲	۱۱۷۰	
۳	۱۳۸۷	۲۸	۲۹	۸۸	۸۹	۱۴۹	۱۷۳	۲۴	۶۸	۶۵	۱۲۶	۱۶۹	۹۳	۱۱۰۱
	جمع هر ماه + ماه های قبل	۲۸	۵۷	۱۴۵	۲۳۴	۳۸۳	۵۵۶	۵۸۰	۶۴۸	۷۱۳	۸۳۹	۱۰۰۸	۱۱۰۱	
۴	۱۳۸۸	۱۱۹	۱۰۸	۵۷	۶۴	۴۲	۳۳	۹۴	۴۶	۴۵	۷۴	۱۲۲	۷۳	۸۷۷
	جمع هر ماه + ماه های قبل	۱۱۹	۲۲۷	۲۸۴	۳۴۸	۳۹۰	۴۲۳	۵۱۷	۵۶۳	۶۰۸	۶۸۲	۸۰۴	۸۷۷	
۵	۱۳۸۹	۶۹	۱۰۷	۱۳۲	۲۳۴	۳۱۲	۳۳۰	۱۶۱	۱۱۲	۸۰	۶۳	۷۳	۱۳۲	۱۸۰۵
	جمع هر ماه + ماه های قبل	۶۹	۱۷۶	۳۰۸	۵۴۲	۸۵۴	۱۱۸۴	۱۳۴۵	۱۴۵۷	۱۵۳۷	۱۶۰۰	۱۶۷۳	۱۸۰۵	
۶	۱۳۹۰	۰	۲۴	۱۲	۶۸	۳۰۱	۳۸۴	۳۱	۱۸	۱۷	۱۸۱	۱۴۲	۵۶	۱۲۳۴
	جمع هر ماه + ماه های قبل	۰	۲۴	۳۶	۱۰۴	۴۰۵	۷۸۹	۸۲۰	۸۳۸	۸۵۵	۱۰۳۶	۱۱۷۸	۱۲۳۴	
۷	۱۳۹۱	۵۰	۶۹	۱۲۱	۵۵	۱۵۴	۱۹۶	۱۹۰	۳۷	۲۲۸	۱۵۱	۳۰۷	۱۲۳	۱۶۸۱
	جمع هر ماه + ماه های قبل	۵۰	۱۱۹	۲۴۰	۲۹۵	۴۴۹	۶۴۵	۸۳۵	۸۷۲	۱۱۰۰	۱۲۵۱	۱۵۵۸	۱۶۸۱	
۸	۱۳۹۲	۸۸	۱۵	۸۸	۱۱۴	۶۱	۱۵۹	۲۰۷	۱۱۵	۱۴۶	۱۳۴	۲۲۵	۲۲۷	۱۵۷۹
	جمع هر ماه + ماه های قبل	۸۸	۱۰۳	۱۹۱	۳۰۵	۳۶۶	۵۲۵	۷۳۲	۸۴۷	۹۹۳	۱۱۲۷	۱۳۵۲	۱۵۷۹	
۹	۱۳۹۳	۱۶۵	۱۳۷	۲۱۱	۵۷	۴۰	۶۷	۴۷	۱۹	۸۰	۰	۰	۰	۸۲۳
	جمع هر ماه + ماه های قبل	۱۶۵	۳۰۲	۵۱۳	۵۷۰	۶۱۰	۶۷۷	۷۲۴	۷۴۳	۸۲۳	۸۲۳	۸۲۳	۸۲۳	
۱۰	۱۳۹۴	۰	۵۵	۱۱۸	۹۰	۱۲	۷۰							۱۰۳
	جمع هر ماه + ماه های قبل	۰	۵۵	۱۷۰	۲۱	۲۳	۱۰۳							
۶۱۹														

جدول (۱)

آمار واردات شکر از سال ۱۳۸۰ تا پایان شهریور ۱۳۹۴ ارقام به هزارتن			
سال	واردات بخش خصوصی	واردات بخش دولتی	جمع واردات
۱۳۸۰	۰	۹۳۷	۹۳۷
۱۳۸۱	۰	۸۲۰	۸۲۰
۱۳۸۲	۵۶	۱۶۰	۲۱۶
۱۳۸۳	۴۲	۱۶۱	۲۰۳
۱۳۸۴	۸۰	۶۲۷	۷۰۷
۱۳۸۵	۱۴۸۵	۱۰۴۲	۲۵۲۷
۱۳۸۶	۹۶۲	۲۰۸	۱۱۷۰
۱۳۸۷	۱۱۰۱	۰	۱۱۰۱
۱۳۸۸	۸۷۷	۰	۸۷۷
۱۳۸۹	۱۸۰۵	۰	۱۸۰۵
۱۳۹۰	۱۲۳۴	۰	۱۲۳۴
۱۳۹۱	۱۱۷۵	۵۰۵	۱۶۸۰
۱۳۹۲	۹۹۲	۵۸۷	۱۵۷۹
۱۳۹۳	۵۶۲	۲۶۱	۸۲۳
۱۳۹۴	۱۰۳	۰	۱۰۳

مأخذ: گمرک جمهوری اسلامی ایران

جدول (۲)

واردات شکر از سال ۸۴ تا پایان شهریور سال ۹۴ به تفکیک خام و سفید						
سال	سفید (هزارتن)	بها (دلار)	خام (هزارتن)	بها (دلار)	جمع واردات (هزار تن)	بها جمع واردات (دلار)
۱۳۸۴	۷۸	۲۰,۱۲۴,۰۰۰	۶۲۹	۱۷۷,۲۵۶,۰۰۰	۷۰۷	۱۹۷,۳۸۰,۰۰۰
۱۳۸۵	۶۲۷	۳۹۱,۲۷۱,۹۱۰	۱,۸۹۰	۷۲۶,۱۸۲,۵۵۹	۲,۵۲۷	۱,۰۱۷,۴۵۴,۴۶۹
۱۳۸۶	۳۴۸	۱۳۳,۳۰۹,۳۴۴	۸۲۲	۲۲۴,۴۶۱,۳۶۷	۱۱۷۰	۴۰۷,۷۷۰,۷۱۰
۱۳۸۷	۱۰۳	۳۷,۲۱۳,۳۳۲	۹۹۸	۲۸۷,۸۰۰,۰۱۳	۱۱۰۱	۳۲۵,۰۱۳,۳۴۵
۱۳۸۸	۲۷	۸,۸۱۹,۹۰۶	۸۵۰	۳۱۵,۸۲۶,۱۱۴	۸۷۷	۳۲۴,۶۴۶,۰۲۰
۱۳۸۹	۰	۰	۱,۸۰۵	۷۰۴,۵۲۰,۴۰۷	۱,۸۰۵	۷۰۴,۵۲۰,۴۰۷
۱۳۹۰	۶	۳,۷۹۹,۵۱۰	۱,۲۲۸	۷۵۲,۱۰۵,۳۳۴	۱,۲۳۴	۷۵۵,۹۰۴,۸۴۴
۱۳۹۱	۰	۰	۱,۶۸۰	۱,۰۷۲,۴۱۳,۶۰۸	۱,۶۸۰	۱,۰۷۲,۴۱۳,۶۰۸
۱۳۹۲	۰	۰	۱,۵۷۹	۸۳۲,۱۸۷,۹۵۸	۱,۵۷۹	۸۳۲,۱۸۷,۹۵۸
۱۳۹۳	۰	۰	۸۲۳	۳۷۷,۴۷۰,۴۴۰	۸۲۳	۳۷۷,۴۷۰,۴۴۰
۱۳۹۴	۲۹	۱۲,۳۴۴,۲۰۵	۷۴	۲۳,۱۹۲,۶۲۹	۱۰۳	۳۵,۵۳۶,۸۳۴
جمع	۱۲۲۸	۵۰۶,۸۷۲,۳۰۷	۱۲۳۷۸	۵,۵۴۳,۴۱۶,۴۲۹	۱۳۶۰۶	۶,۰۵۰,۳۸۸,۶۳۵

مأخذ: گمرک جمهوری اسلامی ایران

ماهنامه

انجمن صنفی کارخانهای قند و شکر ایران

زیر نظر شورای نویسندگان

تلفن و نمابر:

۸۸۹۶۹۰۵۵-۸۸۹۶۹۹۰۳

نشانی: تهران - میدان دکتر فاطمی

خیابان شهید گمنام - شماره ۱۴